

1065/2017

Dokumentin versiot

- [Viitetiedot](#)
- [På svenska](#)

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2017

Valtioneuvoston asetuskokous energiantuotantoyksiköiden ja -laitosten ympäristönsuojeluvaatimuksista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista polttoainetta käyttäviin energiantuotantoyksiköihin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 megawatti, mutta alle 50 megawattia (*keskisuuri energiantuotantoyksikkö*) sekä energiantuotantolaitoksiin, joihin kuuluu yksi tai useampi asetuksen soveltamisalaan kuuluva keskisuuri energiantuotantoyksikkö (*keskisuuri energiantuotantolaitos*).

Tätä asetusta sovelletaan myös uusiin keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, jotka kuuluvat sellaiseen ympäristönsuojelulain 106 c §:ssä tarkoitettuun kokonaisuuteen, jonka yhteenlaskettu polttoaineteho on vähintään 50 megawattia, mutta johon ei sovelleta suuria polttolaitoksia koskevia säännöksiä.

Asetusta sovelletaan toimintaan, joka rekisteröidään ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla. Lisäksi asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain nojalla ympäristölupa.

Asetusta ei sovelleta:

- 1) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, joihin sovelletaan suuria polttolaitoksia koskevia säännöksiä;
- 2) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, joihin sovelletaan jätteen polttamista koskevia säännöksiä;
- 3) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, joihin sovelletaan liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden pakokaasu- ja hiukkaspäästöjen rajoittamista koskevia säännöksiä;

- 4) keskisuuriin maatalojen energiantuotantoyksiköihin, joiden kokonaispolttoaineteho on enintään 5 megawattia ja joiden polttoaineena käytetään yksinomaan muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 9 artiklan a alakohdassa tarkoitettua siipikarjan käsittelemätöntä lantaa;
- 5) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, joissa palamisessa syntyviä kaasumaisia tuotteita käytetään esineiden tai aineiden suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn, kuten uudelleenlämmitysuuneihin ja lämpökäsittelyuuneihin;
- 6) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, jotka käyttävät palamisessa syntyviä kaasumaisia tuotteita suoraan kaasulämmitykseen, jota käytetään sisätilojen lämmittämiseen työolojen parantamiseksi;
- 7) jälkipolttoyksiköihin, jotka on suunniteltu puhdistamaan teollisten prosessien poistokaasuja polttamalla ja joita ei käytetä itsenäisinä energiantuotantoyksikköinä;
- 8) ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen käytettäviin teknisiin laitteisiin;
- 9) merialueella olevilla lautoilla käytettäviin kaasuturbiineihin, kaasumoottoreihin eikä dieselmoottoreihin;
- 10) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroiviin laitteisiin;
- 11) laitteisiin joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
- 12) kemianteollisuudessa käytettäviin reaktoreihin;
- 13) koksamoihin;
- 14) Cowperin ilmakuumentimiin;
- 15) krematorioihin;
- 16) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin, jotka käyttävät jalostamopolttoaineita yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa energiantuotantoon öljyn- ja kaasunjalostamoissa;
- 17) selluntuotantolaitosten soodakattiloihin;
- 18) keskisuuriin energiantuotantoyksiköihin liittyvään tutkimukseen, kehittämiseen ja testaukseen;

19) ympäristönsuojelulain 31 §:ssä tarkoitettuun koeluonteiseen lyhytaikaiseen toimintaan.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *typen oksideilla* (NO_x) typpioksidia ja typpidioksidia ilmaistuina typpidioksidina (NO₂);
- 2) *hiukkasilla* muodoltaan, rakenteeltaan tai tiheydeltään kaikenlaisia hiukkasia, jotka ovat sekoittuneena kaasumaisessa olomuodossa näytteenottoaikan olosuhteissa ja jotka voidaan kerätä suodattamalla määritellyissä olosuhteissa analysoitavan kaasun edustavan näytteenoton jälkeen ja jotka jäävät ennen suodatinta keräyslinjaan ja suodattimen pinnalle määritellyissä olosuhteissa tapahtuvan kuivauksen jälkeen;
- 3) *energiantuotantoyksiköllä* kattilaa, kaasuturbiinia, polttomoottoria tai mitä tahansa muuta teknistä laitetta, jossa polttoaineet hapetetaan, jotta näin syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 4) *energiantuotantolaitoksella* yhtä tai useampaa samalla laitosalueella sijaitsevaa energiantuotantoyksikköä ja niiden toimintaan kiinteästi liittyviä muita toimintoja;
- 5) *olemassa olevalla energiantuotantoyksiköllä* energiantuotantoyksikköä, joka on otettu käyttöön ennen 20 päivää joulukuuta 2018 tai jolle on myönnetty ympäristölupa tai joka on rekisteröity ennen 19 päivää joulukuuta 2017 edellyttäen, että yksikkö on otettu käyttöön viimeistään 20 päivänä joulukuuta 2018;
- 6) *uudella energiantuotantoyksiköllä* muuta kuin olemassa olevaa energiantuotantoyksikköä;
- 7) *pienellä olemassa olevalla energiantuotantoyksiköllä* olemassa olevaa polttoaineteholtaan vähintään 1 megawatin, mutta alle 5 megawatin energiantuotantoyksikköä, joka kuuluu valtioneuvoston asetuksen (750/2013) soveltamisalaan;
- 8) *monipolttoaineyksiköllä* energiantuotantoyksikköä, jossa voidaan polttaa samanaikaisesti kahta tai useampaa polttoainetta lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;
- 9) *polttomoottorilla* kaasumoottoria, dieselmootoria tai kaksoispolttoainemootoria;
- 10) *kaasumoottorilla* polttomoottoria, joka toimii ottosyklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 11) *dieselmootorilla* polttomoottoria, joka toimii dieselsyklin mukaisesti ja käyttää puristusyytystä polttoaineen polttamiseen;
- 12) *kaksoispolttoainemootorilla* polttomoottoria, joka käyttää puristusyytystä ja toimii diesel-syklin mukaisesti poltettaessa nestemäisiä polttoaineita ja ottosyklin mukaisesti poltettaessa kaasumaisia polttoaineita;
- 13) *kaasuturbiinilla* pyörivää konetta, joka muuntaa lämpöenergian mekaaniseksi työksi ja koostuu pääasiassa kompressorista, lämpölaitteesta, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiinista;
- 14) *polttoaineella* kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista poltettavaa materiaalia;
- 15) *jalostamopolttoaineella* raakaöljyn jalostamisen tislaus- ja konversiovaiheesta saatavia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita, mukaan lukien jalostamon polttokaasu, synteetikaasu, jalostamon öljyt ja öljykoksi;
- 16) *biomassalla*:
 - a) tuotteita, jotka muodostuvat maa- ja metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jonka energiasisältö voidaan hyödyntää polttoaineena;

- b) maa- ja metsätalouden kasviperäistä jätettä;
- c) elintarviketeollisuuden kasviperäistä jätettä, jos poltossa syntyvä lämpö hyödynnetään;
- d) ensiomassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvää kuituainetta sisältävää kasviperäistä jätettä, jos se poltetaan tuotantopaikalla jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
- e) korkkijätettä;
- f) puujätettä, lukuun ottamatta sellaista rakennus-, purku- ja muusta toiminnasta peräisin olevaa puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja;

- 17) *kevyellä polttoöljyllä* raskaan ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (413/2014) tarkoitettua kevyttä polttoöljyä;
- 18) *raskaalla polttoöljyllä* raskaan ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (413/2014) tarkoitettua raskasta polttoöljyä;
- 19) *maakaasulla* luonnossa esiintyvää metaania, jonka tilavuudesta enintään 20 prosenttia on inertejä kaasuja ja muita aineosia;
- 20) *käyttötunneilla* tunteina ilmaistua aikaa, jona energiantuotantoyksikkö on käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja.

3 §

Toiminnan sijoittaminen

Toiminnan sijoittamisesta säädetään ympäristönsuojelulain 11 ja 12 §:ssä.

4 §

Rekisteröinti-ilmoituksen tekeminen ja sisältö

Keskisuuren energiantuotantolaitoksen toimintaa koskevan rekisteröinti-ilmoituksen tekemisessä noudatettavasta määräajasta säädetään ympäristönsuojelulain 116 §:n 2 momentissa.

Rekisteröinti-ilmoituksen tulee sisältää:

- 1) toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka ja yhteystiedot;
- 2) laitoksen sijaintiosoite, mikäli kyse on muusta kuin siirrettävästä energiantuotantoyksiköstä;
- 3) tiedot laitoksen ympäristöstä ja alueen kaavoituksesta, mikäli kyse on muusta kuin siirrettävästä energiantuotantoyksiköstä;

- 4) tiedot laitoksen ympäristöluvasta sekä muista voimassaolevista luvista, sopimuksista, päätöksistä ja ilmoituksista;
- 5) tiedot toimialaluokasta sekä yksikkökohtaiset tiedot polttoainetehosta, tyyppistä (dieselmoottori, kaasuturbiini, kaksoispolttoainemoottori, muu moottori tai muu energiantuotantoyksikkö), käytettävistä polttoaineista ja niiden osuuksista, päästöjen vähentämistekniikoista, arvioiduista vuotuisista käyttötunneista ja keskimääräisestä tehotasosta käytössä;
- 6) tiedot päästöistä ilmaan;
- 7) tiedot savupiipun korkeudesta ja sen mitoituksen perusteista;
- 8) tiedot jätevesien ja sade- ja sulamisvesien (hulevesien) käsittelystä sekä päästöistä veteen tai viemäriin;
- 9) tiedot polttoaineiden varastoinnista;
- 10) tiedot toiminnassa syntyvistä jätteistä ja jätehuollosta;
- 11) tiedot toiminnassa käytettävistä kemikaaleista;
- 12) tiedot toiminnan melupäästöistä, niiden vaikutuksista sekä meluntorjuntatoimista;
- 13) tarkkailusuunnitelma, josta säädetään 17 §:ssä;
- 14) poikkeuksellisia tilanteita koskeva toimintasuunnitelma, josta säädetään 16 §:ssä;
- 15) tiedot yksiköiden käyttöönottopäivistä tai, jos tarkka käyttöönottopäivä ei ole tiedossa, todisteet siitä, että yksikön toiminta on alkanut ennen 20 päivää joulukuuta 2018.

Lisäksi rekisteröinti-ilmoituksen tulee sisältää tieto siitä, sitoutuuko toiminnanharjoittaja rajoittamaan uuden energiantuotantoyksikön toiminta-aikaa korkeintaan 500 käyttötuntiin vuodessa kolmen vuoden liukuvana keskiarvona tai olemassa olevan energiantuotantoyksikön toiminta-aikaa korkeintaan 500 tai 1 000 käyttötuntiin vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona.

5 §

Päästöraja-arvot ilmaan johdettaville päästöille

Uusien energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa 20 päivästä joulukuuta 2018 alkaen ylittää liitteen 1A taulukoiden 4 ja 5 mukaisia päästöraja-arvoja.

Olemassa olevien polttoaineteholtaan yli 5 megawatin energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1A taulukoiden 2 ja 3 mukaisia päästöraja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen. Siihen saakka päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1B mukaisia päästöraja-arvoja.

Olemassa olevien polttoaineteholtaan vähintään 1 megawatin, mutta enintään 5 megawatin energiantuotantoyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1A taulukoiden 1 ja 3 mukaisia päästöraja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen. Siihen saakka 2 §:ssä tarkoitettujen pienten olemassa olevien energiantuotantoyksiköiden sekä olemassa olevien polttoaineteholtaan 5 megawatin energiantuotantoyksiköiden edellä mainitut päästöt ilmaan eivät saa ylittää liitteen 1B mukaisia päästöraja-arvoja.

Monipolttoaineyksiköiden rikkidioksidin, typenoksidien ja hiukkasten päästöraja-arvot määritetään liitteen 1A osan 3 mukaisesti.

Jos pääasiallista polttoainetta ei ole saatavissa ja energiantuotantoyksikkö siirtyy käyttämään yksinomaan varapolttoainetta, yksikön päästöihin sovelletaan varapolttoaineen päästöraja-arvoja.

Energiantuotantoyksiköiden käynnistys- ja pysäytysjaksot on pidettävä mahdollisimman lyhyinä.

6 §

Päästöraja-arvojen noudattamisen arviointi

Päästöraja-arvoja katsotaan liitteen 3 mukaisissa määräaikaismittauksissa tai muissa toimivaltaisen valvontaviranomaisen hyväksymissä mittauksissa noudatetun, jos:

- 1) kunkin mittaussarjan tulokset eivät ylitä päästöraja-arvoja;
- 2) muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka kunnan ympäristönsuojeluviranomainen tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion ympäristölupaviranomainen on hyväksynyt, eivät ylitä päästöraja-arvoja.

Päästöraja-arvojen noudattamista arvioitaessa ei huomioida energiantuotantoyksikön käynnistys- ja pysäytysjaksoja eikä ympäristönsuojelulain 106 d §:ssä tarkoitettuja polttoaineen saatavuushäiriöihin liittyviä poikkeuksellisia tilanteita.

7 §

Savupiipun korkeus

Energiantuotantoyksikön savupiipun korkeus on mitoitettava liitteen 2 taulukon perusteella, leviämismallilaskelmalla tai polttoainekohtaisen pienten polttolaitosten piipun korkeuden määrittämismenetelmän (*piippunomogrammin*) avulla.

Uuden polttoaineteholtaan vähintään 5 megawatin energiantuotantoyksikön, joka käyttää polttoaineena muuta kuin puupellettejä tai muita kuin rikittömiä kaasumaisia polttoaineita, savupiipun korkeus on kuitenkin aina mitoitettava leviämismallilaskelmalla, jos savupiipun korkeus on pienempi kuin 2,5 kertaa tuotantorakennuksen korkeus tai jos alle 500 metrin etäisyydellä energiantuotantoyksiköstä rakennuksen, maastoesteen tai maanpinnan korkeus kohoaa yli 30 metriin mitattuna tuotantorakennuksen viereisestä maanpinnan tasosta;

Olemassa olevan energiantuotantoyksikön savupiippu on riittävän korkea, jos sen korkeus on vähintään 75 prosenttia liitteen 2 taulukossa säädetyistä vähimmäiskorkeudesta.

Jos energiantuotantoyksikön savupiipun korkeus mitoitetaan leviämismallilaskelmalla tai piippunomogrammin avulla, savupiippu on mitoitettava siten, että energiantuotantoyksikkö ei aiheuta yli 20 prosenttia ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (480/1996) määritellystä ilmanlaadun vuorokausittaisesta ohjearvosta. Lisäksi savupiipun korkeuden ja savukaasun virtausnopeuden savuhormissa tai -hormeissa on oltava sellaiset, että savupainaumaa ei synny normaaleissa käyttöolosuhteissa.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta:

- 1) siirrettäviin kevyttä polttoöljyä tai kaasumaisia polttoaineita käyttäviin energiantuotantoyksiköihin, joita käytetään lyhytaikaiseen varaenergian tuottamiseen;
- 2) uusiin varavoimayksikköinä käytettäviin polttomoottoreihin ja kaasuturbiineihin, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa kolmen vuoden liukuvana keskiarvona;
- 3) olemassa oleviin varavoimayksikköinä käytettäviin polttomoottoreihin ja kaasuturbiineihin, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona;
- 4) olemassa oleviin polttoaineteholtaan vähintään 1 megawatin, mutta alle 5 megawatin energiantuotantoyksiköihin, jotka eivät ole 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettuja pieniä olemassa olevia energiantuotantoyksiköitä.

8 §

Meluntorjunta

Energiantuotantolaitoksen toiminta ja siihen liittyvät liikenne-, purkaus- ja lastaustoiminnot sekä polttoaineen käsittely on suunniteltava ja sijoitettava siten, että niiden aiheuttamia meluhaittoja voidaan ehkäistä. Toiminnan melupäästöjä on vähennettävä parhaan käytökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti, valitsemalla käyttöön koneita ja laitteita

joiden tuottama äänitehotaso on mahdollisimman pieni sekä melulähteitä vaimentamalla. Toiminnan aiheuttaman melun leviämistä on estettävä rakennusteknisesti sekä suuntaamalla ja sijoittamalla melulähteet melun leviämisen kannalta mahdollisimman haitattomasti.

Energiantuotantolaitoksen toiminta on järjestettävä siten, että toiminnasta ja siihen liittyvästä liikenteestä aiheutuva melu laitoksen tavanomaisissa käyttötilanteissa ei ylitä melulle altistuvissa kohteissa päivällä (klo 7–22) melutasoa LAeq 55 dB eikä yöllä (klo 22–7) melutasoa LAeq 50 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla, luonnonsuojelualueilla, leirintäalueilla ja taajaman ulkopuolella olevilla virkistysalueilla toiminnan aiheuttama melu ei saa ylittää päivällä (klo 7–22) melutasoa LAeq 45 dB eikä yöllä (klo 22–7) melutasoa LAeq 40 dB. Jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatulokseen lisätään 5 dB ennen sen vertaamista raja-arvoon. Melutilanteen arvioinnissa on otettava huomioon myös alueen muiden lähteiden aiheuttama melutaso.

9 §

Puhdistinlaitteiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Toiminnanharjoittajan on selvitettävä energiantuotantolaitoksen jätevesien määrä ja laatu. Jos toiminnassa syntyy tai käytetään aineita, jotka sisältävät vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) liitteessä I mainittuja aineita, on varmistuttava, ettei niitä pääse pohjavesiin, vesiympäristöön tai viemäriin.

Energiantuotantolaitokselta jätevesiviemäriin ja vesistöön johdettavat savukaasupesurissa ja savukaasujen lauhdutuksessa muodostuvat jätevedet (*lauhdevedet*) on ennen johtamista neutraloitava, selkeytettävä ja suodatettava. Ojaan johdettavat lauhdevedet on ennen johtamista saostettava kemiallisesti, selkeytettävä ja suodatettava. Lauhdevedet voidaan käsitellä myös muilla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymillä menetelmillä, jos toiminnanharjoittaja osoittaa, että siten saadaan vastaava tai parempi tulos kuin edellä mainituilla menetelmillä. Toimivaltainen viranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion ympäristölupaviranomainen.

Energiantuotantolaitoksella muodostuvat elvytysvedet on neutraloitava täyssuolanpoiston jälkeen.

Energiantuotantolaitoksella kertaluonteisesti muodostuvat nuohousvedet on esikäsiteltävä neutraloimalla ja selkeyttämällä ennen niiden johtamista viemäriin tai ne on kerättävä talteen ja toimitettava käsiteltäviksi asianmukaisen käsittelyluvan omaavaan paikkaan.

Energiantuotantolaitoksella muodostuvat peittausvedet on käsiteltävä neutraloimalla ennen niiden johtamista viemäriin tai ne on kerättävä talteen ja toimitettava käsiteltäviksi asianmukaisen käsittelyluvan omaavaan paikkaan. Peittauksen huuhteluvedet voidaan johtaa suoraan maastoon.

10 §

Öljiesten jätevesien käsittely ja johtaminen

Nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen vedet, öljysäiliöiden suoja-aldaiden vedet sekä muut vedet, jotka voivat sisältää öljyä, on johdettava öljynerottimeen tai umpikaivoon. Suoja-allasta ei tarvitse viemäroidä, jos hulevesien ja muiden vesien pääsy suoja-aldaseen on estetty. Öljynerottimet on varustettava öljytilan täyttymisestä ja umpikaivot kaivon täyttymisestä ilmoittavalla hälytysjärjestelmällä, joiden toimivuus on testattava vähintään vuoden välein.

Jos öljynerottimista poistuvat vedet johdetaan jätevesiviemäriin, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa II luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetypitoisuus on alle 100 mg/l.

Jos öljynerottimesta poistuvia vesiä ei johdeta jätevesiviemäriin, ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa I luokan öljynerottimessa, josta poistuvan veden hiilivetypitoisuus on alle 5 mg/l. Tämän jälkeen ne voidaan johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön.

Viemäriissä on oltava välittömästi öljynerottimen jälkeen näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo, josta voidaan sulkea energiantuotantolaitoksen jätevesien pääsy viemäriin tai muuhun purkupaikkaan. Näytteenotto- ja sulkuventtiilikaivo on sijoitettava, merkittävä ja suojattava siten, että kaivoon on esteetön pääsy. Sulkuventtiili on voitava sulkea viivytyksettä kaikissa olosuhteissa.

Öljynerottimet on pidettävä toimintakuntoisina ja ne sekä 1 momentissa tarkoitettut umpikaivot on tarkistettava vähintään kerran vuodessa ja tyhjennettävä tarvittaessa.

Edellä 1 momentissa säädetty vaatimukset nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen vesien johtamisesta öljynerottimeen tai umpikaivoon voidaan toteuttaa myös muilla vastaavantasoisilla menetelmillä, jos täyttö- ja purkupaikkaa käyttävien energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoainetehto on enintään viisi megawattia tai yhteenlaskettu toiminta-aika enintään 1 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona tai jos kyse on energiantuotantoyksiköstä, jossa nestemäisiä polttoaineita käytetään ainoastaan vara- tai käynnistyspolttoaineena. Vastaavantasoiset menetelmät on esitettävä ympäristölupahakemuksessa tai rekisteröinti-ilmoituksessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä käyttämästä vaihtoehtoisia menetelmiä, jos kyse on siirrettävästä energiantuotantoyksiköstä, jota käytetään lyhytaikaiseen varaenergian tuottamiseen. Vaihtoehtoisten menetelmien käytöstä on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaiselle.

11 §

Muiden jätevesien käsittely ja johtaminen

Kiinteistön talousjätevedet on johdettava jätevesiviemäriin. Talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla säädetään talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (157/2017).

Energiantuotantolaitoksen piha-alueen hulevesien pääsy öljynerottimiin johdettaviin viemäriin on estettävä.

Polttoaineiden ulkovarastokenttien on oltava tiivispohjaisia ja niiden hulevesijärjestelmä on varustettava kiintoaineen erotuksella.

12 §

Kiinteiden polttoaineiden käsittely ja varastointi

Kiinteiden polttoaineiden varastointi, käsittely ja siirrot on järjestettävä siten, että toiminta ei aiheuta pöly-, haju- tai roskaantumishaittaa eikä palovaaraa.

Jyrsinturpeen ja muiden vastaavien hienojakoisten polttoaineiden vastaanottoasemien tulee sijaita suljetussa hallissa tai muussa vastaavassa tilassa pöly- ja muiden ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi.

13 §

Nestemäisten polttoaineiden käsittely ja varastointi

Nestemäisten polttoaineiden käsittelystä ja varastoinnista sekä niihin liittyvästä vuotojenhallinnasta säädetään vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005) ja sen nojalla.

Lisäksi on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- 1) nestemäisten polttoaineiden säiliöiden suoja-altaan on oltava tiivis ja sen tilavuus on mitoitettava siten, että vuototilanteessa suoja-altaaseen sopii vähintään 1,1 kertaa siihen sijoitetun yksittäisen säiliön suurin varastoitava nestetilavuus;
- 2) säiliöiden kunto on tarkastettava säännöllisesti, kuitenkin vähintään kymmenen vuoden välein;
- 3) säiliöt on varustettava ylitäytönestimillä ja jos käytössä on kaksoisvaippasäiliö, se on lisäksi varustettava vuodonilmaisimilla;
- 4) vuotojen leviämisen torjumiseksi on varattava imeytysaineita ja torjuntakalustoa polttonesteiden talteenottoa varten;

5) nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja tai kauttaaltaan kallistettuja.

Mitä 2 momentin 5 kohdassa säädetään nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikoista, ei estä käyttämästä muita vastaavantasoisia menetelmiä, jos täyttö- ja purkupaikkaa käyttävien energiantuotantoyksiköiden yhteenlaskettu polttoaineteho on enintään viisi megawattia tai yhteenlaskettu toiminta-aika enintään 1500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona tai jos kyse on energiantuotantoyksiköstä, jossa nestemäisiä polttoaineita käytetään ainoastaan vara- tai käynnistyspolttoaineena. Vastaavantasoiset menetelmät on esitettävä ympäristölupahakemuksessa tai rekisteröinti-ilmoituksessa.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei estä käyttämästä muita vastaavantasoisia menetelmiä, jos kyse on siirrettävästä energiantuotantoyksiköstä, jota käytetään lyhytaikaiseen varaenergian tuottamiseen. Vaihtoehtoisten menetelmien käytöstä on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaiselle.

14 §

Jätehuolto

Energiantuotantolaitoksen jätehuolto on järjestettävä jätelain (646/2011) ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti siten, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön roskaantumista, maaperän pilaantumista tai muuta vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Tällöin on erityisesti huolehdittava siitä, että:

- 1) vaaralliset jätteet ja hyödyntämiskelpoiset jätteet kerätään talteen ja pidetään erillään muista jätteistä;
- 2) vaaralliset jätteet ryhmitellään, pakataan ja merkitään ominaisuuksiensa mukaan sekä varastoidaan katetussa tai muutoin vesitiiviissä tilassa tiivispohjaisella alustalla;
- 3) lento- ja pohjatuhka varastoidaan siiloissa tai muissa vastaavissa tiloissa, joilla estetään tuhkan pölyäminen tai muu leviäminen ympäristöön;
- 4) tuhkan siirrot järjestetään siten, että laitoksen ympäristössä ei aiheudu pölyhaittaa;
- 5) lannoitevalmisteena käytettävä tuhka varastoidaan, säilytetään ja kuljetetaan lannoitevalmistelain (539/2006) mukaisesti;
- 6) jätteiden siirrosta laaditaan siirtoasiakirja siten kuin jätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (179/2012) säädetään;

7) öljy- ja muut vaaralliset jätteet toimitetaan asianmukaiseen loppukäsittelyyn tai hyödyntämiseen vähintään kerran vuodessa;

8) jäte toimitetaan hyödynnettäväksi tai loppukäsiteltäväksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on sallittu.

15 §

Polttoaineiden saatavuushäiriöihin liittyvät poikkeukselliset tilanteet

Polttoaineiden saatavuushäiriöihin liittyvistä poikkeuksellisista tilanteista säädetään ympäristönsuojelulain 106 d §:ssä.

16 §

Muut poikkeukselliset tilanteet

Toiminnanharjoittajan on ympäristönsuojelulain 123 §:ssä tarkoitettujen poikkeuksellisten tilanteiden estämiseksi huolehdittava siitä, että ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavat toiminnot on ohjeistettu.

Toiminnanharjoittajan on laadittava poikkeuksellisia tilanteita varten toimintasuunnitelma. Toimintasuunnitelman tulee sisältää vähintään ohjeet toimenpiteistä polton ja erotinlaitteiden häiriötilanteiden sekä öljy- ja kemikaalivahinkojen varalle. Toimintasuunnitelma on toimitettava ympäristöluvan hakemisen yhteydessä lupaviranomaiselle tai rekisteröinti-ilmoituksen jättämisen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Toimintasuunnitelma on pidettävä ajan tasalla.

Poikkeuksellisia tilanteita koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 123 §:ssä.

Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä viivytyksettä poikkeuksellisen tilanteen edellyttämiin korjaus- tai torjuntatoimiin ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja ympäristölle haitallisten vaikutusten estämiseksi. Poikkeuksellisen tilanteen vaikutusten selvittäminen on aloitettava tarvittaessa tilanteen luonteen edellyttämässä laajuudessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tai, jos toiminta on luvanvarainen ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaisen kanssa sovittavalla tavalla.

Poikkeuksellisten tilanteiden jälkeen toiminnanharjoittajan on varauduttava asianmukaisin toimenpitein vastaavan tapauksen toistumisen estämiseksi.

17 §

Toiminnan sekä sen päästöjen ja vaikutusten tarkkailu

Energiantuotantolaitoksen ja siihen kuuluvien energiantuotantoyksiköiden toimintaa, päästöjä ja vaikutuksia on tarkkailtava liitteen 3 mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on laadittava tarkkailun toteuttamisesta tarkkailusuunnitelma. Tarkkailusuunnitelma on toimitettava ympäristöluvan hakemisen yhteydessä lupaviranomaiselle tai rekisteröinti-ilmoituksen jättämisen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarkkailusuunnitelmaa voidaan täydentää tai muuttaa myöhemmin kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaisen hyväksymällä tavalla. Tarkkailusuunnitelma on pidettävä ajan tasalla.

18 §

Kirjanpito ja tietojen toimittaminen

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa energiantuotantolaitoksen toiminnasta liitteen 3 kohdan 5 mukaisesti.

Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaiselle edellistä vuotta koskevat tiedot:

- 1) käytettyjen polttoaineiden määrästä ja laadusta energiantuotantoyksiköittäin sekä käytettyjen kemikaalien määrästä ja laadusta energiantuotantolaitoksen tasolla;
- 2) energiantuotannosta;
- 3) eri energiantuotantoyksiköiden käyttötunneista;
- 4) rikkidioksidin (SO₂), typenoksidien (NO₂) ja hiukkasten sekä hiilidioksidin (CO_{2foss} ja CO_{2bio}) kokonaispäästöistä;
- 5) toiminnassa syntyneiden tuhkan ja muiden jätteiden määrästä ja laadusta sekä niiden toimituspaikoista;
- 6) tarkkailtavien jätevesien määrästä ja laadusta;
- 7) melumittauksista sekä
- 8) savukaasupäästöjen mittausraportit, jollei niitä ole erikseen toimitettu toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee uusia varavoimayksikköinä käytettäviä polttomoottoreita ja kaasuturbiineita, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa kolmen vuoden liukuvana keskiarvona, sekä olemassa olevia varavoimayksikköinä käytettäviä polttomoottoreita ja kaasuturbiineita, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden liukuvana keskiarvona, vain, jos yksikkö on käynyt edellisenä vuonna enemmän kuin 50 tuntia.

19 §

Toiminnan muutostilanteisiin liittyvä ilmoitusvelvollisuus

Valvonnan kannalta olennaisia muutoksia sekä toiminnan pitkäaikaista keskeyttämistä ja lopettamista koskevasta luvanvaraisen ja rekisteröitävän toiminnanharjoittajan ilmoitusvelvollisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 170 §:ssä.

20 §

Toiminnan lopettamiseen liittyvät toimet

Toiminnan päättyessä toiminnanharjoittajan on esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai, jos toiminta on luvanvaraista ja lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion valvontaviranomaiselle, suunnitelma energiantuotantoyksikön rakenteiden poistamisesta sekä maaperän ja pohjaveden mahdollisen pilaantumisen selvittämisestä.

Toiminta-alue on saatettava toiminnan loputtua sellaiseen kuntoon, ettei siitä aiheudu terveyshaittaa tai ympäristön muuta pilaantumista tai sen vaaraa. Toiminta-alue on siistittävä ja alueelle varastoidut jätteet ja vaaralliset jätteet on toimitettava hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi siten kuin jätelaissa säädetään. Toiminnan lopettamisen jälkeisistä vastuista säädetään ympäristönsuojelulain 94 §:ssä.

21 §

Yleisessä tietoverkossa julkaistavat tiedot

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tai, jos toiminta on luvanvaraista ja toimivaltainen lupaviranomainen on valtion ympäristölupaviranomainen, valtion ympäristölupaviranomaisen on julkaistava energiantuotantolaitoksista yleisessä tietoverkossa seuraavat ympäristönsuojelulain 106 e §:ssä tarkoitettuun rekisteriin talletetut tiedot:

- 1) energiantuotantolaitokseen kuuluvien yksiköiden polttoaineteho (megawattia);
- 2) energiantuotantolaitokseen kuuluvien yksiköiden tyyppi (dieselmoottori, kaasuturbiini, kaksoispolttoainemoottori, muu moottori tai muu energiantuotantoyksikkö);

- 3) energiantuotantolaitokseen kuuluvissa yksiköissä käytettävät polttoaineet ja niiden osuudet;
- 4) energiantuotantolaitokseen kuuluvien yksiköiden käyttöönottopäivät, tai jos tarkka käyttöönottopäivä ei ole tiedossa, tieto siitä onko kyseessä uusi vai olemassa oleva yksikkö;
- 5) toimialaluokka;
- 6) energiantuotantolaitokseen kuuluvien yksiköiden arvioidut vuotuiset käyttötunnit ja keskimääräiset tehotasot;
- 7) tieto siitä, onko toiminnanharjoittaja sitoutunut rajoittamaan energiantuotantoyksikön toiminta-ajan 4 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla korkeintaan 500 tai 1 000 käyttötuntiin vuodessa;
- 8) toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka ja yhteystiedot, ei kuitenkaan henkilötietoja, sekä energiantuotantolaitoksen sijaintiosoite, mikäli kyse on muusta kuin siirrettävästä energiantuotantoyksiköstä;
- 9) tieto energiantuotantolaitoksen ajantasaisista rekisteröinneistä tai ympäristölupapäätöksistä.

22 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018.

Tällä asetuksella kumotaan polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista annettu valtioneuvoston asetus (750/2013).

Tätä asetusta sovelletaan uusiin energiantuotantoyksiköihin 20 päivästä joulukuuta 2018.

Tätä asetusta sovelletaan polttoaineteholtaan vähintään 5 megawatin olemassa olevaan energiantuotantoyksikköön ja 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettuun pieneen olemassa olevaan energiantuotantoyksikköön 1 päivästä tammikuuta 2018.

Tätä asetusta sovelletaan polttoaineteholtaan vähintään 1 megawatin, mutta alle 5 megawatin olemassa olevaan energiantuotantoyksikköön, joka ei ole 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettu pieni olemassa oleva energiantuotantoyksikkö, 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2015/2193/EU ([32015L2193](#)); EUVL L 313, 28.11.2015, s. 1

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2017

Liikenne- ja viestintäministeri

Anne Berner

Erityisasiantuntija

Sami Rinne